

עוד פתח ואמר, (שם) צור תעודה
חתום תורה בלמדי. צור תעודה
- זו עדות של דוד, שכתוב (תהלים
קלב) ועדותי זו אלמדם. צור - היא
קשור, כמו שקושר קשר במקום
אחד. חתום תורה בלמדי. חתום
תורה - חתימה של התורה, וכל
שפע ומשחת שמן ששופעים
מלמעלה, באיזו (בין) חתימה
שלו? בלמדי. משום ששם
מתכנס שמן משחה בין שני
עמודים ששם שורים, מקום
הכנוס של כל שמן משחה
ששופע ממעל, לשפך אותו לפי
האמה ולהריק אותו בתעודה
הזאת, ואז נקשר הכל קשר אחד
נאמן.

בא וראה מה בין אותם
שמשתדלים בתורה לנביאים
נאמנים. אותם שמשתדלים
בתורה עדיפים מנביאים בכל
פעם. מה הטעם? שהם עומדים
בדרך עליונה יותר מנביאים,
אלו שמשתדלים בתורה עומדים
למעלה, במקום שנקרא תורה,
(תפארת) שהוא קיומה של כל
האמונה, ונביאים עומדים למטה
במקום שנקראו ג' ו' והוד. ועל
בן (נקרא) אותם שמשתדלים
בתורה עדיפים מנביאים,
ועליונים יותר מהם. שאלו
עומדים למעלה, ואלו עומדים
למטה. ואותם שאומרים דברים
ברוח הקדש, עומדים למטה
מכלם.

אשרי אותם שמשתדלים בתורה,
שהם בדרך יותר עליונה על
הכל. מי שעוסק בתורה, לא צריך
לא לקרבות ולא לעולות, שהרי
התורה עדיפה מהכל, וקשר של
האמונה של הכל. ועל זה כתוב,
דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה
שלום. וכתוב, (תהלים קיט) שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מכשול.

הנו פתח ואמר, (ישעיה ח) צור תעודה חתום תורה
בלמודי. צור תעודה. דא סהדותא דדוד,
דכתיב, (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם. היא
קשורא, כמאן דקטר קטורא באתר חד. חתום
תורה בלמודי. חתום תורה: חתימה
דאורייתא, וכל נגידו ורבו דנגיד מלעילא,
באן (נ"א בין) חתימה דיליה. בלמודי. בגין דתמן
אתכנש רבו ומשחא, בין תרין קיימין, דתמן
שריין, אטר כנישו דכל רבות ומשח דנגיד
מלעילא, לאשדאה ליה בפומא דאמה,
ולארקא ליה בהאי תעודה. וכדין אתקשר
כלא קשרא חד מהימנא.

תא חזי, מה בין אינון דמשתדלי באורייתא,
לנביאי מהימני. אינון דמשתדלי
באורייתא, עדיפי מנביאי בכל זמנא. מאי
טעמא. דאינון קיימי בדרגא עלאה, יתיר
מנביאי, אינון דמשתדלי באורייתא קיימי
לעילא, באתרא דאקרי תורה, (נ"א תפארת) דהוא
קיומא דכל מהימנותא. ונביאי קיימי לתתא,
באתר דאקרו ג' ו' והוד. ועל דא (אקרו), אינון
דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי, ועלאין
מנהון יתיר. דאלין קיימין לעילא, ואלין
קיימין לתתא. אינון דאמרי מלין ברוח הקדש,
קיימי לתתא מפלהו. (ועל דא).

זכאין אינון דמשתדלי באורייתא, דאינון
בדרגא עלאה יתיר על כלא. (ועל דא)
מאן דלעי באורייתא, לא אצטריך לא
לקרבניו, ולא לעלווין. דהא אורייתא עדיף
מכלא, וקשורא דמהימנותא דכלא. ועל דא
כתיב, (משלי ג) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה
שלום. וכתיב, (תהלים קיט) שלום רב לאוהבי
תורתך ואין למו מכשול.